

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 14 september 2004

i mål C-411/02: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Republiken Österrike ⁽¹⁾

*(Fördragsbrott — Felaktigt införlivande — Direktiv
98/10/CE — Telekommunikation — Begreppen specificerad
teleräkning på grundnivå och mer detaljerade uppgifter)*

(2004/C 273/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

*(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att
publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas
domstol och förstainstansrätt")*

I mål C-411/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Schmidt och M. Shotter) mot Republiken Österrike (ombud: E. Riedl och T. Kramler), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 18 november 2002, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans, samt domarna C. Gulmann (referent), J.-P. Puisseochet, J.N. Cunha Rodrigues, och N. Colneric, generaladvokat: M. Poiares Maduro, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 14 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 14.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö genom att tillämpa ett system med teleräkningar där avgifterna endast specificeras efter avgiftslag och inte är så detaljerade så att konsumenterna effektivt kan kontrollera sina räkningar.

2) Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 7, 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 16 september 2004

i mål C-28/03 (begäran om förhandsavgörande från
Symvoulio tis Epikrateias): Epikouriko kefalaiο mot
Ypourgos Anaptyxis ⁽¹⁾

*(Försäkringar — Artiklarna 15 och 16 i första direktivet
73/239/EEG — Artiklarna 17 et 18 i första direktivet
79/267/EEG — Likvidation av ett försäkringsföretag sedan
dess auktorisation återkallats — Fråga om prioritet mellan
lönefordringar och försäkringsfordringar)*

(2004/C 273/13)

(Rättegångsspråk: grekiska)

*(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att
publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas
domstol och förstainstansrätt")*

I mål C-28/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland), genom beslut av den 23 oktober 2002 som inkom till domstolen den 24 januari 2003, i målet Epikouriko kefalaiο mot Ypourgos Anaptyxis, har domstolen (första avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta och K. Lenaerts (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 16 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 15 och 16 i rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring, i dess lydelse enligt rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och enligt rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiven 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring), samt artiklarna 17 och 18 i rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt

livförsäkringsrörelse, i dess lydelse enligt rådets andra direktiv 90/619/EEG av den 8 november 1990 om samordning av lagar och andra författningar om direkt livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster, och om ändring av direktiv 79/267/EEG och enligt rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet), utgör inte hinder för nationell lagstiftning vari föreskrivs att för det fall ett försäkringsbolag försätts i konkurs eller likvidation eller befinner sig i en liknande insolvenssituation, kan tillgångar som ingår i de tekniska reserverna användas för att täcka lönefordringar framför försäkringsfordringar, när förmånsrätten för försäkringsfordringarna, enligt denna lagstiftning, förutom i de tillgångar som ingår i de tekniska reserverna, gäller även i andra av företagets tillgångar och genom ministerbeslut kan ha utvidgats till att gälla i samtliga företagets disponibla tillgångar.

(¹) EUT C 70, 22.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 9 september 2004

i mål C-81/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (¹)

(Fördragsbrott — Artiklarna 43 EG och 49 EG — Paramedicinska yrken — Fri yrkesutövning)

(2004/C 273/14)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-81/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Schmidt och M. Patakia) mot Republiken Österrike (ombud: E. Riedl), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som inkom till domstolen den 21 februari 2003, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann, samt domarna S. von Bahr och R. Silva de Lapuerta (referent), generaladvokat: M. Poiares Maduro, justitiesekreterare: R. Grass, den 9 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG genom att i § 7a i Bundesgesetzes über die Regelung der gehobenen medizinisch-technischen Dienste förbjuda den fria yrkesutövningen av vissa medicintekniska yrken (laboratorietechniker, röntgentekniker och ortoped).

2) Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 101, 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 14 september 2004

i mål C-168/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 89/655/EEG och 95/63/EG — Bristfälligt införlivande — Ytterligare anpassningsfrist)

(2004/C 273/15)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-168/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: I. Martínez del Peral) mot Konungariket Spanien (ombud: L. Fragua Gadea), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 11 april 2003, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J.N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen och N. Colneric (referent), generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 14 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Konungariket Spanien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 4.1 b i rådets direktiv 89/655/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/63/EG av den 5 december 1995, genom att i punkt 1 i övergångsbestämmelsen i det kungliga dekretet nr 1215/1997 av den 18 juli 1997 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagarnas användning av arbetsutrustning föreskriva en ytterligare anpassningsfrist för arbetsutrustning som redan har ställts till arbetstagarnas förfogande på företaget och/eller i verksamheten före den 27 augusti 1997.

2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 135, 7.6.2003.